Ortama en iyi uyum sağlayanın hayatta kalması (doğal seçilim) Kur'an'da geçer mi?

Soran : orcun35
Tarih: 09.05.2013 - 03:58 | Güncelleme: 05.01.2017 - 15:46

Soru Detayı

Biz bugün biliyoruz ki, ortama en iyi uyum sağlayan yaşamı kazanır. Örneğin; toprak altında yetişen bitkilerden en iyi uyum sağlayan var olur, rakipleri ise geri çekilir. Bu bilimsel olarak ispatlıdır. İnsanlarda aynı şekilde milyonlarca spermden biri yaşam bulur.

- Peki bu adaletin değil de acımasız doğa kanununun göstergesi değil midir?

Cevap

Değerli kardeşimiz,

Bir defa soru baştan yanlıştır. Çünkü, Kur'an Allah kelamıdır. **Doğal seçilim** ile, tabiatta kendi kendine olan bir elenme ve seçilme kastedilir. Kur'an'da ise, bir atomun dahi Allah'ın izni ve iradesi olmadan hareket edemediği belirtilmektedir.

Kâinatta hiçbir şey abes ve başıboş yaratılmamıştır. Her bir mahlûkun yaratılışında bir değil, belki binlerce hikmet ve gaye vardır. İnsan yaratılıştaki bu hikmet ve gayeleri dikkate almazsa, buradaki inceliği kavrayamaz. Her şeyden önce, bir mahlûkun yaratılışında insanlara bakan bir yönü varsa, yaratıcısına bakan binlerce yönü vardır.

Bir canlı yaratılmış olmakla, yokluk âleminden varlık âlemine çıkmış oluyor. Bu onun için büyük bir nimet ve saadettir. Kendisine hayat bahşedilmiştir. Bu varlık, Cenab-ı Hakk'ın **Hay** ismi başta olmak üzere, yaratılışından Sanii ve Halık, belirli bir şekil verilmesinden Musavvir, rızıklanmasından **Rezzak** ve **Rahman**, bir hikmet ve gayeye göre yaratılmış olmasından Hakim, Kerim ve Müdebbir gibi pek çok isimlerine ayna olmuştur. Böyle bir aynalık için kısa bir an yaşamak kâfidir. Çünkü

Allah’ın isimlerine ayna olmak ve Allah’ın Mahlûku olmak çok büyük bir şereftir ve bilip idrak edenler için tarifi imkânsız bir saadet ve zenginliktir. Dolayısıyla, bazı insanlar hariç, cansızlar da dâhil, bütün mahlûkat yokluk âleminden varlık âlemine gelmiş olmanın verdiği; zevk ve hazzı yaşamakta ve kendi lisanıyla Allah’a karşı memnuniyetini dile getirmektedir.

Mahlûkatın yaratılışının hikmetlerinden birisi de insan başta olmak üzere, melekler ve diğer şuur sahiplerinin mütalaa ve ibret nazarıyla seyretmesidir. Mesela, yenen besinlerden bir anda, hayat sahibi bir değil, milyonlarca spermin yaratılmış olması, O’nun azamet ve kudretini düşünenlere güzel bir ibret olarak sunulmaktadır. Diğer taraftan, insanın benlik ve gurura kapılmaması için ayet, sperm gibi değersiz atılan bir şeyden insanın çekilip çıkarılışını nazara vermektedir. Böylece insanın, ilk haliyle son halini karşılaştırma imkânı bulması ve kendisini o sperm halinden bu şekle getirene karşı teşekkür ve kulluk vazifesini yapmasının gereği hatırlatılmaktadır.

Milyonlarca spermin beslenmesi, gayreti, hareketi ve direnci birbirinden farklıdır. Bu farklılıklar onların bulunduğu ortamdan ve yaratılışlarından kaynaklanmaktadır. İçlerinden, hastalıklı ve yeterince beslenmemiş olanların değil de, kabiliyet ve direnci fazla olanın yumurta hücresine ulaşması, beklenen ve istenen bir durumdur. Böylece daha sağlıklı ve dirençli fertlerin yetişmesi sağlanmış olmaktadır.

Diğerlerinin ölmesi adaletsizlik değildir. Zaten yumurtayı dölleyenin de hayatı sperm olarak orada bitmektedir. Ondan sonraki hayat sperm olarak devam etmez. Bu spermlerin hayatı aslında kısa da sayılmaz. Zira bunlar yumurtalıklarda uzun bir süre zaten beklemişlerdir. Kendilerine biçilen görevi yerine getirmek için eğitim ve talime ihtiyaçları yoktur. **Dolayısıyla, vazifeleri bitince ömürleri de sona ermektedir.**

İnsana verilen aza ve duygular ile yüklenen görev ve sorumlulukları yerine getirmek için edinmesi gerekli bilgilerin süresini de dikkate aldığımızda, bu spermler insandan, bir bakıma daha uzun yaşadığı görülür.

Vazifesini yapan spermlerin ölmemesi, hem insan için ve hem de o spermler için çok büyük bir acımasızlık ve ızdırap olurdu. Ayrıca, yeni gelecek spermlere de yer açılmamış olacağı için, hayat herkes için cehennem azabına dönerdi. Her seferinde

meydana gelmiş olan spermlerin ölmediğini düşünmek bile, insanın hayatını cehenneme çevirmeye yeter.

Mahlûkatın yaratılışında Allah'a bakan yönlerinden birisi de O'nun kendi sanatını müşahede etmesi, kendi sanat eserini kendisinin seyretmesidir. Bunun için de bir an yaşamak kâfidir.

Hayatta karşılaştığımız bir takım prensip ve kanunlar, Kur'an'da geçer ve bunlar Allah'ın koyduğu kanunlardır. Doğa kanunu değil. **Allah'ın iki türlü kanunu vardır.*Birisi,*** *kudret sıfatının eseri ki, bu kanunlara uymanın mükâfatı ve cezası genelde bu dünya görülür.* Mesela, sert cisim, yumuşak cismi kırar. Kuvvetli olan, güçlü olana kuvvet bakımından galip gelir. Çalışmanın neticesi servet, tembelliğin sonucu sefalettir. Bu kanunlara ister Müslüman uygun, isterse gayri müslim uysun neticesini genelde bu dünyada görür.

İnsanları da Cenab-ı Hak, gerek kuvvet ve gerekse servet bakımından farklı yaratmıştır. İnsanların bir kısmı güçlü, kuvvetli ve servet sahibi iken, bir kısmı güçsüz, zayıf ve fakirdir. Ama diğer taraftan, güçlünün ve zenginin fakire yardım etmesini emretmiş, bunun karşılığında ahirette büyük mükâfat vaat etmiştir. Aslında fertlerin böyle farklı seviyelerde bulunmuş olmaları, toplumun sosyal yapısı bakımından gereklidir. Bütün fertler, gerek kabiliyet, gerek kapasite ve gerekse servet bakımından aynı seviyede olsa idi, senin ekmeğini pişirecek fırıncı, suyunu bağlayacak sucu, arabanı yapacak ve tamir edecek usta, evini yapacak marangoz ve dülgerci, elbiseni dikecek ve satacak eleman bulamazdın. O zaman bu farklı yaratılışın ne kadar hikmetli olduğunu anlardın.

Allah'ın kelam sıfatının eseri ise, Kur'an-ı Kerim'dir. *Ona uyan veya uymayan cezasını veya mükâfatını genelde ahirette görecektir.*

Selam ve dua ile...
Sorularla İslamiyet

Yazar:
Adem Tatlı (Prof.Dr.)

Kategori:
Evrim

Evrim konusunda en çok merak edilenler